

Myte: Aeneas og Dido

Efter at være flygtet fra Troja sejlede Aeneas sammen med sin far Anchises, sin søn Ascanius (Julus) og en stor gruppe overlevende afsted mod Italien. Der var flere stop undervejs, bl.a. på Sicilien hvor Anchises til Aeneas' store sorg døde af alderdom. Da Aeneas' flåde forlod Sicilien blev de ramt af en voldsom storm. Den var sendt af Juno (gr. Hera), gudernes dronning, der hadede trojanerne og ønskede dem døde. Kun ved havguden Neptuns (gr. Poseidon) hjælp blev stormen stilnet og skibene befandt sig nu ved kysten tæt på byen Karthago, hvor den fønikiske dronning Dido regerede. Fønikerne blev kaldt *punerne* af romerne. Ved Venus, Aeneas' mors, mellemkomst blev hun dødeligt forelsket i Aeneas. Under en jagt søgte de to ly i en grotte og levede herefter som mand og kone (dog uden at være formelt gift). Aeneas besluttede sig for at slå sig ned i Karthago med sine trojanere.

Dette faldt ikke i gudernes konge, Jupiters (gr. Zeus), smag, så han sendte gudernes sendebud, Merkur (gr. Hermes), afsted for at minde Aeneas om hans forpligtelse til at tage til Italien og blive konge dér. Aeneas måtte modstræbende tage afsted, men gjorde det uden at tage afsked med Dido.

Dido så Aeneas sejle væk og i fortvivlelse lod hun bygge et stort bål på en klippetop ved havet som hun steg op på. Dido holdt derefter en tale, hvori hun forudså, at der altid ville herske fjendskab mellem Karthago og Aeneas' efterkommere på grund af det, der var sket. Derpå to hun et sværd, Aeneas havde givet hende og dræbte sig selv med det. Herefter blev bålet tændt og fra sit skib kunne Aeneas se det, og han gættede hvad der var sket.

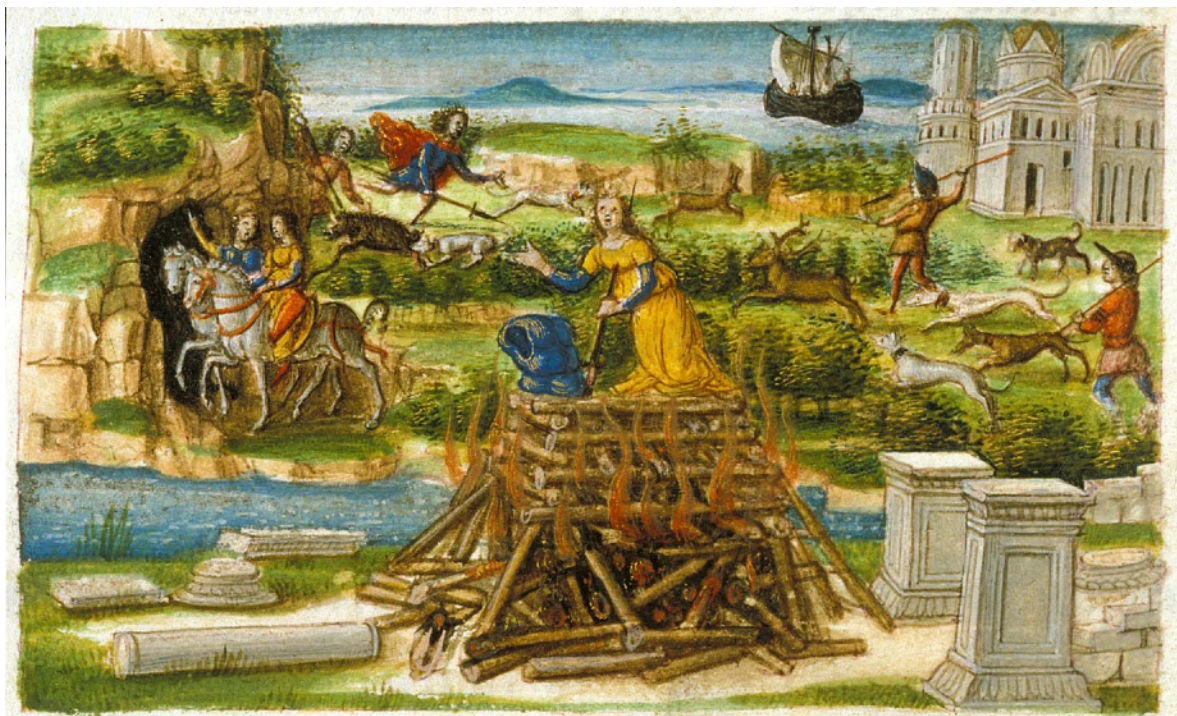
Kort over Aeneas' rejse (på engelsk)

Aeneas og Dido søger tilflugt i grotten. Illustration fra et latinsk håndskrift fra ca. 400 e.Kr.

Dido på sit ligbål. Skulptur af den franske kunstner Augustin Cayot fra 1711

Scener fra historien om Dido og Aeneas. Illustration fra et middelalderhåndskrift (årstal ukendt)